

Som el que celebrem

OPINIÓ

TENIM LA DOBLE FORTUNA DE VIURE
EN UN PAÍS EN CONSTRUCCIÓ I DE
SABER QUE DISPOSEM DE PERSONES
CAPACES DE CONDUIR-NOS CAP AL
FUTUR AMB EFICÀCIA I EFICIÈNCIA.
CELEBREM-HO!

És diumenge 17 de gener al vespre i sortim del teatre. Proposo anar a celebrar que finalment després d'unes setmanes tenses tenim Govern, cosa que els companys accepten i això fa que una bona amiga expliqui que ha vist en un restaurant de la Barceloneta un rètol que diu: "Som el que celebrem".

Perquè, efectivament, els humans, que ens podem definir i classificar segons tantes i tantes categories, ens caracteritzem també per les dates, esdeveniments, records o propostes de futur que decidim celebrar. En aquest sentit, és molt adequat remarcar que aquests dies d'inici de l'any 2016 som molts els que volem celebrar que hem superat uns entrebancs en l'activitat política catalana i que continuem avançant en el camí que ens porta cap a la independència del nostre país.

El camí pel qual avancem és costerut, fa temps que sabem que fa una pujada bastant forta i som ben conscients que encara hi trobarem més handicaps que ens faran patir. Es tracta d'un patiment que ens fa qüestionar el ritme amb què avancem però que mai no posa en dubte la voluntat d'arribar al destí que ens hem plantejat.

Per recórrer aquest camí sabem que encara ens manca la companyia de molts més dels nostres conciutadans i si avui celebrem que tenim Govern és perquè sabem que aquest Govern haurà de mostrar la bondat del projecte a força persones de pensaments, ideologies i orígens geogràfics o culturals diversos que volem que se sentin convidades a participar d'una aventura que és exaltant. Tenim un projecte de futur i volem encomanar l'alegria que viure'l proporciona ja en el present a tots els que s'hi comprometen; aquesta alegria plasmada en el que anomenem la revo-

MURIEL
CASALS

lució dels somriures ens impulsa a explicar que no paga la pena quedar-ne al marge.

Ara mateix ens sentim una mica com els castellers que després de fer l'lenya analitzen els defectes del castell que han intentat i en reprenen la pujada amb una informació més acurada; és ben sabut que conèixer i reconèixer el que no s'ha fet prou bé és una condició indispensable per avançar de manera sòlida.

Ara mateix també ens sentim més forts perquè hem estat capaços de superar un entrebanc que ens havia fet témer pel bon desenvolupament de l'etapa en què som immersos. Hem constatat una vegada més que hem deixat enre les lamentacions, les frustracions i les esperances vanes que durant tant de temps havien inspirat una part substancial de la política catalana; ara ja no ens proposem canviar les institucions polítiques i l'administració espanyoles, ara hem explicitat i ens ho hem dit a nosal-

tres mateixos i ho hem dit al món, que volem canviar la nostra relació amb Espanya. No renequem del passat, simplement hem après que el nostre paper dins la península és ser el millor i més amical veí dels espanyols, deixar de ser aquell, una mica prepotent, que creia que tenia la clau de la modernització i la democràcia. Avui Espanya és una societat moderna i democràtica amb la qual ens proposem tenir unes relacions més plenes i felices, com les que es tenen entre iguals. Uns i altres ens alliberarem d'uns mecanismes històrics que, ja fa més de tres cents anys, ens han limitat més que no pas estimulat.

Ara mateix ens sentim valents perquè sabem que el nostre país està dotat de persones de gran qualitat política, conegudes i desconegudes. Amb l'esperança realista descobrirem més persones valuoses que, ara més que abans, ens consta que existeixen.

L'observació atenta del president Mas i del president Puigdemont aquests darrers dies ens ha omplert d'un orgull legítim, ens sentim afortunats de viure en un país on a la renúncia a un gran president l'ha seguit la presentació en públic d'un de nou que arriba amb una càrrega fantàstica de qualitats per governar.

Que no ens estranyi que tot això ho hem viscut amb una combinació intel·lectualment estimulante de capacitat de sorprendre'ns a nosaltres mateixos i d'una ferma voluntat de construir. Hem vist moviments inesperats, ens hem mogut del temor a l'esperança, sempre amb una inspiració clara i tenaç: volem aixecar el castell i tots hi som necessaris. Sorpresa i voluntat, perquè recordem que som el país de Dali i de Prat de la Riba. A vegades extravagants, sempre compromesos.

Economista